

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.605 van 23 oktober 1998
in de zaak A. 80.762/XII-1648.**

In zake : de n.v. ELPERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. CONRUYT,
kantoor houdende te ASSE,
Broekeweg 32-34

tegen :

1. de Moderne Woning,
2. de Brusselse Gewestelijke Huisvestings-
maatschappij,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

tussenkomen partij :

de n.v. Marcel EVERAERT-COOREMAN,
gevestigd te OVERMERE,
Kruisstraat 12.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ELPERS op heeft 20 oktober 1998 ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van tegenpartij van ongekende datum tot toewijzing van de opdracht, gegund bij wijze van openbare aanbesteding d.d. 10.11.1997, voor de bouw van 45 woningen te 1200 SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE, Wolvenlaan 2, 4 en 1 + Jesperslaan 2 en 4, ingevolge het bijzonder bestek BGHM/B97W aan een andere inschrijver, en waarbij minstens impliciet de inschrijving van de verzoekende partij wordt geweerd, niettegenstaande ze de laagste inschrijver was";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 oktober 1998 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. DE VALCK, die loco Advocaat E. CONRUYT verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat K. RONSE, die verschijnt voor de verwerende partijen, en van Advocaat J. DANNEELS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. Marcel EVERAERT-COOREMAN met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de vordering betrekking heeft op de openbare aanbesteding voor de bouw van 45 sociale appartementen; dat zowel de verzoekende als de tussenkomende partij een offerte indienden; dat na verbetering van de offertes de werken werden toegewezen aan de tussenkomende partij;

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechts-

handeling kunnen verantwoord worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster een enig middel aanvoert, "genomen uit de schending van art. 12, § 1, van de Wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, de schending van de artikelen 20, § 5, en 25, § 1 en § 2 van het K.B. van 22 april 1977 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, de schending van de Wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, en de vereiste feitelijke en juridische grondslag;

Doordat de aanbestedende overheid de litigieuze opdracht heeft toegewezen aan een andere inschrijver, ondanks het feit dat de verzoekende partij de laagste inschrijving heeft ingediend, en zonder dat het aanbestedend bestuur op een begrijpelijke en afdoende gemotiveerde wijze aan de verzoekende partij heeft laten weten om welke preciese redenen zij na kennisname van de inschrijvingen, niettemin heeft geopteerd voor een hogere inschrijver;

Terwijl overeenkomstig art. 12, § 1, van de Wet van 14 juli 1976 de opdracht bij een openbare aanbesteding dient toegewezen te worden aan de laagste regelmatige inschrijver, en de aanbestedende overheid een inschrijving uit hoofde van abnormaal (hoge of lage) prijzen op grond van art. 25, § 1 en § 2 van het K.B. van 22 april 1977 enkel als onregelmatig kan weren, wanneer de overheid de verantwoording, die de desbetreffende inschrijver heeft verleend voor de door het aanbestedend bestuur abnormaal geachte prijzen, op gemotiveerde wijze als onvoldoende of niet-pertinent

heeft afgewezen, mede in acht genomen de belangrijkheid hetzij van de individuele posten zelf, hetzij van deze posten samen in relatie tot het geheel van de opdracht; wanneer de overheid op gemotiveerde wijze heeft laten weten waarom het abnormaal karakter van welbepaalde prijzen van aard zou zijn om de onregelmatigheid van de inschrijving teweeg te brengen, en waarbij voormelde dubbele beoordeling van het aanbestedend bestuur niet kennelijk onredelijk mag zijn, hetgeen op zichzelf dient te blijken uit de gemotiveerde akte ter zake;

Zodat, de tegenpartij, door de litigieuze opdracht toe te wijzen aan een andere inschrijver, terwijl de verzoekende partij de laagste inschrijving had ingediend, zonder op gemotiveerde wijze aan te geven waarom deze inschrijving werd geweerd of onregelmatig zou zijn, de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen heeft geschonden";

Overwegende dat het middel kan worden opgevat als aanvoerende de schending van de overeenkomstige bepalingen van de wet van 24 december 1993, betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, in werking getreden op 1 mei 1997, en van haar uitvoeringsbesluit van 8 januari 1996;

Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen terecht opwerpen, en de verzoekster ter zitting niet betwist, dat het de aanbestedende overheid toekomt de ingediende offertes te verbeteren, zonder dat zij daarvan vooraf kennis moet geven aan de betrokken inschrijvers, dat dit ter zake is geschied en dat ten gevolge daarvan de tussenkomende partij als laagste regelmatige inschrijver moest worden aangewezen; dat het enig middel niet ernstig is;

Overwegende dat, nu uit het bovenstaande blijkt dat aan een der voorwaarden van artikel 17, § 2,

eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. Marcel EVERAERT-COOREMAN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, kosten ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drieëntwintig oktober
1900 achtennegentig, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.